



# OKO 2

62. ročník krajské soutěžní  
přehlídky amatérských divadel

sobota 22. 3. 2025  
cena: 10 Kč

DNES HRAJEME:



VČEREJŠÍ PŘEDSTAVENÍ: Přelet nad kuřecím řízkem





## Slavnostní zahájení Třeštského divadelního jara





## OKEM poroty:



hodnotí Alena Zemančíková

### PŘELET NAD KUŘECÍM ŘÍZKEM / Voživot

Ve své autorské inscenaci soubor odvážně zdvihl téma, které v čím dál větší naléhavosti propustuje současnou společností: totiž téma nadváhy, estetické normy pro lidské tělo a shora, ze sféry komerce diktované spotřeby. K odvaze souboru patří především to, že v inscenaci vydávají na milost i nemilost publika svá vlastní těla.

Hra Kateřiny Pokorné je vlastně parafrází Přeletu nad kukaččím hnízdem, kterýžto příběh jako metaforu lidské potřeby svobody proslavil Miloš Forman svým oscarovým filmem.

Doba od vzniku filmu se ovšem proměnila a také realie i metody sanatoria, kde klienti mají zhubnout, jsou pochopitelně jiné. Základní myšlenka, totiž to, že vrchní sestra Fliesová zneužívá své moci a řeší si prostřednictvím manipulací s ostatními své vlastní komplexy, zůstává a je nosná.

Hlavní předností inscenace v režii Moniky Kubové je herectví všech čtyř „pacientů“ sanatoria, tří žen a do sanatoria nově přichozího muže. Jejich jednání na scéně je od samého počátku suverénní, jevištní akce, které vyžadují i jistý fyzický výkon (choreografované rozcvičky, cvičení na míčích) působí vtipně a přirozeně, takže se jim daří v druhém plánu spontánně sdělovat téma vztahu k vlastnímu tělu. Protihráčkou těchto čtyř „pacientů“ je superštíhlá sestra Flisová, která, jak vychází postupně najevo, zachází v terapii do manipulativních praktik, psychického týrání a citového vydírání. Proti starším kolegyním a kolegovi má její představitelka nevýhodu, menší životní i jevištní zkušenosti. V tu chvíli se projeví i jisté nedostatky textu, kterému by prospělo větší rozepsání mezi postavy, například přesnější vypracování scény skupinové terapie. Tady celá tíha scény (která k údivu nově přichozího Mártýho i publika končí vůči jedné z klientek, Bibi, naprostým překročením hranic lidskosti) leží na představitelce sestry Flisové. Hraje se v tomto případě s motivem „ošklivá holčička“. Ačkoliv Bibi je už dávno dospělou ženou, sestra ji, jakoby v tichém spojení s nepřítomnou matkou, udržuje v mentální nedospělosti.

Inszenaci by i v tomto stavu nazkoušení prospělo promyslet a domyslet spolu s režisérkou jednotlivé situace a lépe je pojmenovat jevištní akcí. Například řetězem omotaná a na zámek zamčená lednička jako nějaký trezor na největší poklad – zakázané jídlo – by mohla být zdrojem jevištní akce, o scéně skupinové terapie už byla řeč, a také scéna, kdy se v Mártýho režii všichni přejedí tajně přineseným jídlem by zasloužila být pojednána scelujícím obrazem.

Výborně vyřešená je situace, kdy sestra Fliso-

#### Ohlasy z foyer

- ★ Hele, tady ale nemají dřevěné prkénko! (plnoštíhlá dáma na toaletách)
- ★ Obdivuji ty dámy za všechn ten předvedený pohyb na jevišti.
- ★ Klobouk dolů před Bibi, já bych jen ve spodním prádle a po takové scéně neběžela.
- ★ Jako prodavačka spodního prádla jsem se při odběhnutí Bibi ze scény soustředila víc na to, zda má správnou velikost podprsenky.
- ★ Já jsem to těm holkám všechno věřila!



### **Altánův výkřik!**

*Děkuji vám, že nebudu dnes v noci spát, přijedu domů, otevřu lednici a budu žrát!*

Tato scéna nakonec při rozborovém semináři vyvolala největší diskuzi, což je důkazem toho, jak je důležitá a s jakou péčí a souhrou všech přítomných na jevišti musí být provedena, ať už se soubor rozhodne zacházet s nahotou jakkoli.

Velkou předností inscenace je vybalancování humoru a vážnosti tématu (to se rovněž potvrdilo v diskuzi), herectví představitelů klientů sanatoria, strukturování děje pomocí opakovaného, ale v tempu proměnlivého hudebního motivu. Zpřesnění by zasloužila světla.

Divadelní spolek z Mladé Vožice sehrál úvodní představení celé přehlídky opravdu „voživot“ a získal si srdce publika právě tím, že o divácký úspěch neusiloval prvoplánovými „fóry“, ale poctivým jevištním sdělením.

vá donutí Bibi se svléknout a podívat se na sebe do zrcadla: zrcadlo je obráceno zadní stranou do publika, svlečenou Bibi tedy nevidíme, jen zahlédneme její postavu ve spodním prádle, prchající do zákulisí.

**OKO zaostřuje na:**

## Divadlo Kapota, Tábor

1.

Divadlo Kapota je partička lidí, kteří se rozhodli splnit si sen a hrát divadlo jako profesionální herci. Od roku 2013 tak vzniká v Táboře stálý soubor. Všichni se schází jednou až dvakrát do týdne a společně hledají nové cesty a nápady a zdokonalují se ve všech hereckých dovednostech. Systém zkoušení nových her je podobný jako u profesionálů. Od čtených zkoušek až po premiéru. Tato příprava zabere souboru vždy období zhruba od září do května. Protože při divadelní práci se lidé za chvíli navzájem dobře poznají, už po prvním roce společné práce se v Kapotě vytvořila báječná parta lidí, kteří se spolu často scházejí nejen na zkouškách.

Specialitou tohoto divadla je, že se jedná o autorské divadlo. Každá hra je tedy zároveň světovou premiérou!

**OKO představuje hru:**

## To dáme!



**Divadlo Kapota, Tábor / autor: Martin Jurajda**  
**komedie / 60 minut bez přestávky**

Trojice dvojníků-politiků žehlí před médii přešlapy svých „originálů“. Jeden případ se jim však vymkne. Jak přesvědčit reportéra, který osudný okamžik natočil a hodlá ho zveřejnit v televizi zítra od osmi večer, aby od svého plánu ustoupil? Mohl by třeba uklouznout v koupelně...

Hra vtipně zobrazuje některé nešvary, které najdeme i v současné politice, pracuje s tématy jako zmrazení platů politiků nebo podvody s veřejnými zakázkami. Hesla jako „politika je především služba“ nebo „za všechno můžou oni“ provází celý děj. Ale kdo jsou Oni? Kdo doopravdy tahá za nitky? Kdo nebo co je může zastavit? A není politika jen další skandální reality show? Možná je to všechno pouze fikce. Možná...



A není politika jen další skandální reality show? Možná je to všechno pouze fikce. Možná...

**OKO zaostřuje na:**



## **Divadlo DUHA, Polná**

# 2.

Divadlo DUHA oslavilo nedávno kulaté výročí – padesát let. Za dobu svého působení nastudovali jeho členové několik desítek představení a jejich účast na divadelních přehlídkách se stala samozřejmostí. Mnohokrát hráli na národních přehlídkách ve Vysokém nad Jizerou, Třebíči, Děčíně, Volyni, Rakovníku a pětkrát byli nominováni na Jiráskův Hronov. Ale nejraději „Duháci“ hrají pro publikum doma v Polné.

Letos to je přesně 52 let, kdy se poprvé objevili na Třeštském divadelním jaru. S tímto festivalem jsou svázáni, jak sami říkají, „pupeční šňůrou“ a třeštský „kulturák“ vnímají jako svoji druhou domovskou scénu. Stejně tak všechny zdejší divadelníky, kamarády a v neposlední řadě diváky, kteří jsou nejlepší na světě a vždycky jim fandí.

**OKO představuje hru:**



## **Jak se dělá divadlo**

**Divadlo DUHA, Polná / autor: Karel Čapek  
komedie / 60 minut bez přestávky**

Než se poprvé objeví divadelní hra před divákem, projde si leckdy trnitou a nevyzpytatelnou cestu plnou zmatků, emocí a nedorozumění i nečekaných momentů. Zákulisí skrývá mnohé – od prvních čtených zkoušek přes bouřlivé debaty režiséra s herci až po finální nervozitu před premiérou.

Hra tak seznámí diváka se vším, co se odehrává v zákulisí, než hra spatří světlo světa a přijde dlouho očekávaná premiéra... Komedie s prvky grotesky a černého humoru, někdy drsného, ale někdy i laskavého, proložená známými písněmi slavných autorů. Jde vlastně o divadlo na divadle inspirované dílem geniálního autora.





## Oko přibližuje: Ani letos nebude chybět výstava



Tak jako v minulých letech, i letos dotváří jedinečnou atmosféru Třeštského divadelního jara výstava. V hlavním sále kulturního domu si můžete prohlédnout výstavu akvarelů nesoucí název Denní výjevy od autorky Ivy Simony Konečné z Batelova.

Iva Simona vystudovala obor malířství na Akademii výtvarných umění v Praze a ve své tvorbě se zaměřuje na zachycení výjevů z běžného života. Při těchto okamžicích mají podstatnou roli světelné podmínky a barevnost konkrétního momentu, který se snaží zachytit. Tvorbu autorky významně ovlivnila půlroční stáž na Akademii výtvarných umění v Benátkách ve třídě malby, kterou vedl Luca Reffo. Díky této stáži začala více rozvíjet koloristické principy a také se proměnil její přístup k malbě samotné.

Autorka maluje převážně akrylem na plátno, nicméně pro výstavu na Třeštském divadelním jaru zvolila barvy akvarelové, které jí svojí lehkostí a proměnlivostí asociují tvárnost a volnost divadelních scén. Výstava je výběrem ze starších maleb i těch nově vzniklých speciálně pro tuto konkrétní výstavu. Hlavními hrdiny se zde stávají průhledy a výhledy do krajiny s důležitými momenty zachycujícími světlo i stín. Figurální kompozice pak jednotlivé scény dotvářejí.

Dílo Ivy Simony Konečné jste si mohli prohlédnout na některé z jejích samostatných výstav, např. výstava Z Benátek v Galerii Bakterie v Jihlavě (2018), dále Lomená vertikála v Domě zahrádkářů v Batelově (2018) nebo výstava Ve stínu nad vodou v JazyGo Gallery v Praze (2019). Kromě samostatných výstav byly její kresby už roku 2011 součástí hned několika společných výstav s dalšími umělci. V roce 2012 získala autorka významné ocenění – 2. místo v mezinárodní soutěži Figura 2012 (Český Krumlov) v kategorii kresba postavy.

Dopřejte si chvilku klidu a harmonie při pohledu na působivé a kouzelné akvarely v sále kulturního domu.

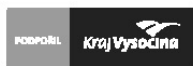
# Na co se můžete těšit zítra?

23. 3. v 10.00 hod. **Heřmánková vila**  
hraje Divadelní spolek J. K. Tyl České Budějovice
23. 3. v 15.00 hod. **Na správné adrese**  
hraje Ochoťnický soubor Forbína z Jistebnice
23. 3. v 19.30 hod. **Rytíř Á la Carte Veliký**  
hraje ADIVADLO z Havlíčkova Brodu

## Sponzoři a partneři Třeštského divadelního jara 2025



Město Třešť



Mediační partneři:

Partneři festivalu:



Vydalo: Město Třešť / Redakce a tisk: TIC Třešť / Sazba a grafika: Michaela Padrtová  
Foto: archivy zúčastněných souborů, Město Třešť a Martin Čáp